

Arrest

nr. 72 368 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. SPINN, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is van Armeense nationaliteit, geboren te X op X.

1.2. Hij verklaarde op 23.07.2009 het Rijk te zijn binnengekomen en vroeg op 19 november 2009 de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan. Verzoeker werd op 23 december 2009 gehoord nopens de aan zijn asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

1.3. Op 21 augustus 2009 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 ingediend. Op 20 oktober 2010 heeft de ambtenaar-geneesheer een negatief advies verstrekt nopens de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter.

1.4. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft op 22 november 2010 een beslissing genomen waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing tekende verzoeker beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.5. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besliste op 15 december 2010 om aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Tegen deze beslissing tekende verzoeker beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.6. Op 17 februari 2011 heeft verzoeker een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 ingediend. Bij arrest nr. 58.270 van 21 maart 2011 werd het beroep tegen de beslissing van het Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verworpen.

1.7. Op 16 maart 2011 heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid een beslissing genomen waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter onontvankelijk wordt verklaard.

1.8. Tegen deze beslissing heeft verzoeker eveneens een annulatieberoep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (rolnummer X).

1.9. Op 29 maart 2011 werd aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Tegen deze beslissing heeft verzoeker een annulatieberoep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (rolnummer X).

1.10. Op 11 april 2011 heeft verzoeker opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 ingediend.

1.11. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft op 10 mei 2011 een beslissing genomen waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die op 1 mei 2011 ter kennis werd gebracht. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Reden.

Artikel 9ter, § 3, 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag. Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter medisch getuigschriften over. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 11.04.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3, 3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 29.03.2011) en ter kennis gebracht op 29.03.2011, en dient hij dringend het grondgebied van de Schengen Lidstaten te verlaten”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivatie van de administratieve akten en van het artikel 3 van de Europese Conventie van de Rechten van de Mens.

2.2. Verzoeker licht zijn enig middel als volgt toe: *“Aangezien de betwiste beslissing zeggende dat de aanvraag niet onontvankelijk is wegens het motief dat het door de Heer (K.) ingediend medisch certificaat*

de voorschriften van het standaard model niet respecteren (er is geen melding gemaakt van de ernst van de aandoening van de verzoekster) voorzien door het artikel 9ter, §1 van de Wet van 15 12 1980, en in de bijlage gepubliceerd Koninklijk Arrest van 24.01.2011 het Koninklijk Besluit van 17.05. 2007 wijzigend. Dat dit artikel 9ter, §1, alinea 4 van de Wet van 15 december 1980 schikt dat: "Hij overhandigt een medisch certificaat, van het type voorzien door het koninklijk besluit van 17.05.2007, dat per Arrest in de Ministerraad beraadslaagd werd." Dit medisch certificaat duidt de ziekte aan, zijn graad van ernst en de geachte nodige behandeling. Aangezien dat de vraag 9ter daarenboven vergezeld was van het type van medisch certificaat geschreven door Dr. Beguin op 01.02.2011, van het type van medisch certificaat uitgeschreven door Dr. Vander Perre op 07.03.2011, van menige andere medische rapporten van verschillende dokters als ook van diverse andere klinische analyses (zie stukken 3 tot 32). Dat al deze documenten zonder betwisting toelaten vast te stellen dat de verzoeker een diabetisch van het type 2 presenteert, alsook problemen van hoge bloeddruk en in een staat verkeert van post traumatische staat van depressie; Dat zelfs indien de ernst niet aangeduid is als dusdanig in het certificaat, het mogelijk is uit het certificaat van Dr. Vander Perre en van Dr. Beguin als ze op de vraag antwoorden om te weten welke de eventuele consequenties en complicaties zouden zijn in geval van stop zetten van de behandeling. Hun antwoord is natuurlijk evident en onherroepelijk, de ene schrijft (Dr. Beguin) dat er een "verergering van de symptomatologie" zal plaats vinden en de andere (Dr. Vander Perre) zal aanduiden, wat hem betreft, een enkel en uniek woord om de ernst aan te geven: "paranoia "; Dat in de stukken van het dossier ook nog verschillende certificaten zijn van Dr. Kerch die, dank zijn 20 jaren ervaring in klinische geneeskunde en over de mogelijke keuzen van therapie in Rusland en in verschillende oude ex-republieken van de Sovjet-Unie, waaronder Armenië, getuigd van de armoede in de keuze van de behandelingen dat aangeboden wordt in die landen; Dat Dr. Kerch vier van de attesten geleverd heeft ten voordele van de verzoeker; Dat daarboven uit een artikel van Wereldorganisatie van Gezondheid uitkomt dat de toegang tot de gezondheidszorgen voorbehouden is aan de personen die over grote geldmiddelen beschikken. Wat natuurlijk helemaal niet het geval is van de verzoeker; Dat bij het zicht van de elementen die vooraf gaan er dus een klaarblijkelijke vergissing begaan is door de tegenpartij die schijnbaar de documenten die men haar voorlegde niet correct onderzocht heeft; Aangezien dat de betwiste beslissing zich niet geuit heeft over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden; Dat ze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van de verzoeker de welke aangepaste zorgen vereist; Dat er geen twijfel bestaat aangaande de verschillende aandoeningen waaronder de verzoeker lijdt; Dat de twee type medische certificaten van Dr. Vander Perre en van Dr. Beguin, de door de verzoeker geleverde medische rapporten en analyses alsook deze van Dr. Kerch (duidelijk de pathologiën aanduiden waaraan de verzoeker lijdt, hun graad van ernst alsook de nodige zorgen; Dat in dit huidig geval een terugkeer naar het land van oorsprong slechts de gezondheidstoestand van de verzoeker kan verergeren gezien hij niet correct en adequaat verzorgd kan worden; en zelfs zich helemaal niet doen verzorgen; Gezien wat vooraf gaat, dient de betwiste beslissing nietig verklaard te worden".

2.3. Verzoeker betoogt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het bestuur in casu een inhoudelijke vergelijking heeft gemaakt tussen de voorgelegde attesten, namelijk het standaard medisch attest en de bijgevoegde attesten. Er is enkel sprake van een verschil in de hoofding van het attest, zodat er een oppervlakkige prima facie toets gebeurde, op basis van de hoofding van het medisch attest en dat een dergelijke werkwijze niet strookt met een zorgvuldig bestuur, noch met de plicht tot inhoudelijke motivering van een beslissing.

2.1.4. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en hij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

- 1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;
- 2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;
- 3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;
- 4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene. De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 10, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

- 1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- 2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
- 3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- 4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 10 tot 30, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

2.5. De verwerende partij benadrukt in haar nota met opmerkingen dat de medische attesten die verzoeker bij zijn aanvraag heeft gevoegd inderdaad niet 'het medisch getuigschrift' betreffen dat hij hoorde voor te leggen, zoals bepaald in het K.B. van 24 januari 2011. Een vergelijking met het standaard medisch getuigschrift zoals toegevoegd in bijlage bij het K.B. van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en gewijzigd bij K.B. van 24 januari 2011, toont duidelijk aan dat geen gebruik werd gemaakt van dit standaard medisch getuigschrift. Deze vaststelling volstaat volgens haar om de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Verwerende partij betoogt in haar nota met opmerkingen dat de hoofding van het model zoals bepaald in de bijlage bij voornoemd K.B. verschilt van de hoofding van het attest(en) dat verzoeker partij voorgelegd. De aanwezigheid van een standaard medisch getuigschrift met de noodzakelijke vermeldingen is een ontvankelijkheidsvoorwaarde die door de gemachtigde en niet door een geneesheer moet worden gecheckt. Hierin ligt een van de hoofdredenen waarom het nieuw modelgetuigschrift aan de gemachtigde is geadresseerd en niet aan een arts.

2.6. De Raad kan slechts vaststellen dat het medisch attest dat verzoeker bij zijn aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegde, met uitzondering van de hoofding, inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch attest zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest voorziet de mogelijkheid om duidelijk de ziekte waaraan verzoekende partij lijdt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden. Het ingediende medische attest beantwoordt volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.7. Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt en artikel 9ter van de vreemdelingenwet geschonden werd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC